

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra DIGT OG VIRKELIGHED - Livserindringer

Citation: Wied, Gustav: "Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966", i Wied, Gustav: *Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966*, udg. af Villadsen ; Christensen , Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 39. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied01val-shoot-idm140137201169920/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966

demonstrativt anbragt paa Disken, lod sig Varerne bringe ud i Vognen — og kørte bort.

— Og véd De saa, hvad der var i Portemonnæen, lille Fru Wied? sagde hun til Moder, da hun fortalte hende Historien.

— Nej, det vidste Moder da ikke.

— Gammelt Avispapir, min Kære!

Hun var en brillant Dame, en Renæssancekvinde. Da Manden var gaaet fra Gaarden, som alle Landmænd gjorde den Gang, startede hun en Smørforetning i Kjøbenhavn og ernærede hele Familien.

Hr. og Fru K. var Ægteparret S.s Modsætning: *han* talte ustandseligt, *hun* var tavs som en Milepæl. Hun var Søster til S., og det er jo tænkeligt, at vi her staar overfor en Familieejendommelighed.

Vi Børn holdt meget af K., der altid fortalte Historier, den ene værre end den anden. Det var ham, hvis Kort jeg „pakkede“, saa at han fik lutter Herreblade og gjorde Modspillerne Storeslem.

Tit krøb vi ind under Spillebordet og sad musestille og lyttede til hans frygtelige Historier. Han var en rigt anlagt Natur: havde en Nabo høstet 20 Fald, kunde man være sikker paa, at K. havde 30.

Ogsaa han maatte gaa fra Gaarden, og han blev senere Forpagter paa Møen. Her hang der i hans Kontorvindue ud imod Gaarden en stor Plakat med Indskriften: *Mensch, ärgre dich nicht!* Det var nu hans Livsfilosofi.

Saa var der J. fra Adserstrup. J., som var min Gudsfarer og en prægtig Mand, døde tidligt, og hans Kone — *Mor Jasse*, som vi kaldte hende — drev Gaarden ved en Forvalter.

Hun havde et Ansigt som en russisk Bulldog, men behængt med Guldstruds var hun; Kæder, og Ringe og Brystnaale. Iøvrigt var hun overordentlig nærig. En Gang hun var i Kjøbenhavn sammen med Moder, boede de paa Hotel Phoenix. Og Mor Jasse hjemførte derfra Stumperne af de Lys, de havde brændt paa deres Værelse, samt det Sukker, de havde faaet tilovers fra deres Morgenkaffe.

— Vi har jo *betalt* for det, min Go'e! sagde hun.